

Fluturi mu

Ne oprim, în paginile următoare, privirile asupra unor făpturi mici și extrem de plăpânde, care planează liniștite de primăvara până toamna peste câmpurile înflorite. Zborul lor este foarte scurt, fiindcă rezervele lor de energie se termină repede, și atunci fluturii se lasă ușor pe o floare. După o scurtă pauză odihnitoare, decolează din nou pentru a căuta, ca într-un joc, o altă floare îmbietoare.

Familia acestor fluturi de zi cuprinde multe specii. Există de exemplu fluturile auriu (*Heodes virgaureae*), micuțul fluture de lumină (*Lycaena phlaeas*), fluturele Maculinea arion de un albastru intens cu pete argintii, fluturele verde-argintiu *Lysandra coridon* etc. O serie întreagă din acești fluturi continuă să poarte și acum doar denumirile latinești. Majoritatea speciilor din această familie sunt de culoare albastră-azurie, însă întâlnim și fluturi roșii, verzi sau violeți zburdând pe câmpiile inundate de soare. În timp ce partea superioară a aripilor are în mod normal o culoare omogenă și strălucitoare, partea lor inferioară este ornată cu pete de culoare având sclipiri opalescente. Adesea masculul este colorat în albastru, în timp ce femela este maronie.

Privindu-i cum se agită vesel pe câmpul înforit, ai impresia că fluturii se bucură intens de viață și de strălucirea soarelui. Acest lucru amintește de faptul că Dumnezeu Însuși se bucură și Își găsește plăcerea în opera mâinilor Lui:

*Fluturele azuriu (*Lysandra bellargus*)*

*Fluturele cu coadă scurtă (*Everes argiades*)*

lticolori

Text și imagini: Eugen Scheible

Fluturile auriu (Heodes virgaureae)

Grijulii, fluturii-mamă își lăpesc propriile ouă unul câte unul și nu grămadă pe frunze sau pe flori. Ouăle sunt minuscule, însă, în varietatea lor de forme, reprezintă tot atâtea adevărate opere de artă. Ele nu permit să pătrundă în interior roua sau ploaia, dar lasă să treacă aerul de respirat, atât de vital pentru dezvoltarea larvei.

Fluturile violet de coroniste (*Lycaenis argyrognomon*)

Furnicile – gărzi de corp împotriva atacatorilor

Portretul unui fluture

«Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune» (Geneza 1,31).

Larvele de *Lysandra bellargus*, *Lysandra corion* și *Celastrina argiolus* produc, prin intermediul unei glande dorsale, o secreție dulceagă, la care furnicile, care în rest sunt destul de bătaioase, poftesc cu multă lăcomie. Acestea pipăie și apoi bat cu antenele lor spatele producătorilor de zahăr, exact ca într-o tobă, pentru a-i stimula pe aceștia să producă mai mult. Larvele nu se simt nicidecum jignite de micuții profitori, întrucât, înconjurată fiind de întreaga societate de furnici, se bucură de o protecție optimă împotriva dușmanilor.

În cazul fluturului cu pete negre *Maculinea arion*, asemenea simbioze sunt și mai interesante. Larva acestui fluture, de culoare roșcată, își petrece la început o parte a vieții pe florile de cimbrisor, fără să fie deranjată de furnici. După cea de-a treia năpârlire, larva părăsește planta care a hrănit-o, fiind apoi răpită de furnici și dusă în mușuroiul acestora. Aici se bucură de o ospitalitate ireproșabilă: ea are voie chiar să mănânce larvele de furnici, însă, în schimb, trebuie să producă acea dulce secreție atât de râvnită de gazde. Apoi urmează și alte năpârliri.

În primăvara următoare, larva se transformă în crisalidă chiar în mijlocul furnicarului care a găzduit-o. Când, după circa trei săptămâni, fluturile iese din gogoasă, acesta trebuie să-și părăsească imediat domiciliul, fiindcă din acel moment nu se mai poate aștepta acolo la nici o ocrotire. ■